

[Kirkeministeren.]

vedrører Folkekirken, er i Strid med Forudsætningerne for Nedsættelsen af det kirkelige Udvalg. Det kan jeg ikke indrømme. Det var ikke Meningen med det kirkelige Udvalgs Nedsættelse, at det, saa længe Udvalget sad, skulde være umuligt at foretage enkelte Ændringer i de kirkelige Forhold, naar man ansaa disse for nødvendige. Denne Opfattelse havde jo den forrige Regering heller ikke. Det kirkelige Udvalg havde lige begyndt sit Arbejde, da forhenværende Indenrigsminister Krag i sidste Samling fremsatte sit Forslag om Købstadkommunernes Styrelse, og dette Lovforslag indeholdt jo netop en Bestemmelse om, at Byraadet skulde vælge ganske vist kun 1 Medlem til Kirkebestyrelsen. Hvis der var en saadan Forudsætning, blev den altsaa brudt fra Venstres Side, og der blev jo ikke under Lovforslagets første Behandling i Landstinget fra konservativ Side rettet nogen Kritik mod den forrige Indenrigsministers Fremgangsmaade, den konservative Ordfører der fremsatte ikke en lignende Udtalelse som den, den konservative Ordfører fremsatte her i Gaar. Det kan jo være, at det konservative Parti, da Lovforslaget blev fremsat af den forrige Regering, som det konservative Parti stod i et nøjere Forhold til, maaske ikke fandt det i sin Orden, men det tog dog stiltiende derimod, men nu da Regeringen er en anden, retter man denne Kritik mod Lovforslagets to Paragraffer 11 og 20. Det forekommer mig, at det konservative Parti sagligt maa tage imod Lovforslaget paa samme Maade, hvad enten det er den ene eller den anden Regering, der fremsætter det.

Hvad endelig det saglige Indhold af §§ 11 og 20 angaar, det, som berører Folkekirken, kan jeg ganske slutte mig til de Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister lige nu har fremsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Naar den højtærede Indenrigsminister før i Besvarelsen af et Spørgsmaal fra mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Elgaard, angaaende Forholdet mellem den i 1928 vedtagne Politilov og Bestemmelsen i det foreliggende Lovforslags § 21 sagde, at her muligvis var Tale om en Udvidelse, skal jeg blot hertil sige, at det kan der jo ikke være Skygge af Tvivl om, at der er. Det forekommer mig sagligt set at ville være ganske urimeligt, om man

gennem Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag gav denne Tilføjelse til en særlig Lov vedrørende det paagældende Forhold, som vi enstemmigt har vedtaget her i Rigsdagen for ikke mere end 1 Aar siden. Hvad man har sagt i Politiloven, er dette meget rigtige, at naar det drejer sig om et økonomisk Forhold til Kommunalbestyrelserne, skal disse høres, men i alle andre Forhold som f. Eks., hvorvidt en Afskedigelse er forkert, sorterer Spørgsmaalet om Politimesterens Afgørelse under Justitsministeriet. Det vilde være ganske urimeligt, om man i særlige Tider og under særlige Forhold vilde blande Kommunalbestyrelserne ind i et saadant rent tjenstligt Spørgsmaal. Jeg vil derfor meget henstille, at Tinget paa dette Punkt bliver ved den enstemmigt truffne Beslutning i Politiloven af 1928.

Bresemann: De Udtalelser, der er fremsat i Gaar og i Dag, vidner ikke om stærke Uoverensstemmelser. Jeg mener derfor med Rette at kunne gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at der er det bedste Haab om at faa denne Sag ført smertefrit gennem Rigsdagen, saavel i dette høje Ting som i det andet høje Ting.

Den højtærede Indenrigsminister gjorde et Par Bemærkninger til mig om Indholdet af § 11, men det lykkedes ikke den højtærede Minister at overbevise mig om Forslagenes Fortræffelighed, som de her foreligger. Jeg maa fremdeles mene, at man bør gøre sig Umage for i saa høj Grad som muligt at gøre Mindretallene bekendt med, hvad der foregaar i den kommunale Ledelse og Administration, men at det maa gøres paa en anden Maade, end det her er foreslaet. Vi har i mange Kommuner, maaske i dem alle, søgt at imødekomme Mindretallene ved at udvide Byraadsmedlemmernes Antal, og adskillige Byraad, som tidligere bestod af 11 eller 13 Medlemmer, bestaar nu af 21 eller 25, en Udvidelse, der i sin Tid udelukkende blev foretaget for at give Mindretallene Lejlighed til at være med i Arbejdet og med i Ansvaret. Dette har igen medført, at Udvalgene, der tidligere bestod af 3 Medlemmer, nu meget ofte, i hvert Fald for de vigtige Udvalgs Vedkommende, bestaar af 5 Medlemmer. Men der er ingen Tvivl om, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen, at skal Mindretallene have nogen Glæde af at deltage i det kommunale Arbejde, kan det ikke nytte noget at skaffe dem Adgang til denne Deltagelse ved kunstige Midler. Man skal gaa den naturlige Vej, som de, der nu har Flertallet, maatte gaa, da de